

абъ и Вислж; въ Италіј, до Калабріј, а въ Испаніј, до Єбро.

При слабытѣ преемници на той Государь Западна Имперія ся развалила, а Франція ся раздѣлила по между си на много владѣлцы, които ся наречали Велики Вассали, иж наско-ро становали сѫщи Государи. Кога да ся во-цари на престолътъ Гуго-Капетъ, въ 987 лѣ-то, Короннитѣ владѣнія быле тѣкмо отъ три провинціи: Никардіј, Иль-де-Франсъ и Орле-не. А другитѣ ѹ провинціи были присоединени постепенно различно.

Въ 1790 лѣто Народното Сѣбраниe ма-
њило напрежното дѣленіе на Франція на про-
винціи и иж раздѣлило на 83 Департамента.

Въ 1792 лѣто Кралевското достоинство
се мањило, и Франція станала Республика.
Подъ республиканското правленіе тя привзела
Авиньонъ, Савоіј, Белгіј, лѣвый брегъ на
Рейнъ, Піемонтъ и Женевъ.

Въ 1804 лѣто Бонапартъ, пѣрвый Кон-
сулъ на Республиката, станалъ Императоръ съ
имя Наполеонъ. Той присоединилъ на Фран-
ція Голландіј, часть на Италія и Германія; и
тогава тя ся дѣлила на 130 Департамента.